

¹ Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖνες, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. ²προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ³ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ⁴ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. ⁵καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιόχεια, ⁶οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. ⁷καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠὔξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Εκεῖνες τις μέρες, καθὼς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἀρχισαν νὰ παραπονιοῦνται οἱ ἐλληνόφωνοι πιστοὶ ἐναντίον τῶν ἐβραιοφώνων, ὅτι στὴν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων δὲν φρόντιζαν τὶς ἐλληνόφωνες χήρες ὅσο ἔπρεπε. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺναξαν ὅλου τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς εἶπαν: «Δὲν εἶναι σωστὸ εμεῖς ν' ἀφήσουμε τὸ κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ασχολοῦμαστε με διανομές τροφίμων. Φροντίστε, λοιπόν, ἀδελφοί, νὰ ἐκλέξετε ἀπ' ἀνάμεσα σας ἐφτά ἄνδρες με καλή φήμη, γεμάτους ἀπὸ τὴ σοφία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θα ὀρίσουμε αὐτοὺς νὰ κάνουν αὐτὸ τὸ ἔργο, κι εμεῖς θα ἀφιερωθούμε ἀποκλειστικὰ στὴν προσευχή καὶ στὸ ἔργο τοῦ κηρύγματος». Μ' αὐτὰ τὰ λόγια συμφώνησε ὅλη ἡ κοινότητα. Ἐτσι διάλεξαν τὸν Στέφανο, ἄνθρωπο γεμάτον πίστη καὶ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐπίσης τὸν Φίλιππο, τὸν Πρόχορο, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενᾶ καὶ τὸν Νικόλαο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, ὁ ὁποῖος προηγουμένως εἶχε προσχωρήσει στὸν Ἰουδαϊσμό. Ἡ κοινότητα τοὺς ἔφερε μπροστὰ στοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν κι ἔβαλαν τὰ χέρια πάνω στα κεφάλια αὐτῶν τῶν ἐφτά. Στὸ μεταξύ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶχε μεγάλη διάδοση. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν στὴν Ἱερουσαλήμ μεγάλωνε πολὺ καὶ πάρα πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἀποδέχονταν τὴν πίστη.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΩΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων

«Καθὼς ὁ χρυσοκός λαγαρίζει τὸ ἀσήμι καὶ δὲν τὸ ἀφήνει τελείως ἀζούραν, καὶ τότε εἶνε λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ τὸ ἀγοράζει με κάθε προθυμίαν ὁ ἄνθρωπος, ἔτσι καὶ ἐγὼ ἡῦρα καθαρὰ, ἅγια καὶ ἀληθινὰ, λαμπρὰ καὶ υπερλαμπρότερα ἀπὸ τὸν ἥλιον τὰ λόγια καὶ τὰ προστάγματα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅποιος πιστεύει τὸν Χριστὸν καὶ τὸν λέγει Θεὸν καὶ κάμνει τὰ πράγματα τοῦ, ὅπου λέγει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος εἶνε καλόττοχος καὶ τρισμακάριστος καὶ καμμίαν φορά δὲν θέλει ἐντροπιασθῆ.»

Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΙΕ΄ 43 – 47, ΙΣ΄ 1 – 8)

⁴³ Τω καιρώ εκείνω, ἔλθων Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ⁴⁴ ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἦδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· ⁴⁵ καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ⁴⁶ καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ⁴⁷ ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. ¹ Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. ² καὶ λίαν πρῶτ' ἡμῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. ³ καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; ⁴ καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. ⁵ καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ⁶ ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητῶνα τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ⁷ ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. ⁸ καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

«Σ' αυτούς που δυσπιστούν, αμφιβάλλουν κι αμφισβητούν και τα σκέφτονται μόνο με τη λογική και δεν είναι ανοιχτοί στον Θεό, ο Θεός δεν εμφανίζεται. Σε κλειδωμένες ψυχές ο Θεός δεν εισέρχεται, δεν εκβιάζει, δεν παραβιάζει.»

Ἅγιος Πορφύριος Κασσοκαλοβίτης

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εκείνο τον καιρό, ο Ιωσήφ, ένα αξιοσέβαστο μέλος του συνεδρίου, που καταγόταν από την Αριμαθαία, και περίμενε κι αυτός τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε να πάει στον Πιλάτο και να του ζητήσει το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος απόρησε που ο Ιησούς είχε κιόλας πεθάνει. Κάλεσε το εκατόνταρχο και τον ρώτησε αν είχε πεθάνει από ώρα. Όταν πήρε την απάντηση από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. Εκείνος αγόρασε ένα σεντόνι, κατέβασε τον Ιησού, τον τύλιξε μ' αυτό και τον τοποθέτησε σ' ένα μνήμα που ήταν λαξεμένο σε βράχο, μετά κύλησε ένα λιθάρι κι έκλεισε την είσοδο του μνήματος. Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσή παρακολουθούσαν που τον έβαλαν. Όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για να πάνε ν' αλείψουν το σώμα του Ιησού. Ήρθαν στο μνήμα πολύ πρῶτ' ἡμῶν τῶν σαββάτων, μόλις ανέτειλε ὁ ἥλιος. Κι ἔλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα μας κυλήσει τὴν πέτρα ἀπὸ τὴν εἰσοδο τοῦ μνήματος;» Γιατί ἦταν πάρα πολὺ μεγάλη. Μόλις ὁμοῦ κοιτάζαν πρὸς τα κει, παρατήρησαν ὅτι ἡ πέτρα εἶχε κυλήσει ἀπὸ τὸν τόπο τῆς. Μόλις μπήκαν στο μνήμα, εἶδαν ἕναν νεαρό με λευκὴ στολὴ νὰ κάθεται στα δεξιά, καὶ τρόμαξαν. Αὐτὸς ὁμοῦ τοὺς εἶπε: «Μην τρομάζετε. Ψάχνετε γιὰ τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ, τὸν σταυρωμένο. Αναστήθηκε. Δὲν εἶναι ἐδῶ. Νὰ καὶ τὸ μέρος ὅπου τὸν εἶχαν βάλει. Πηγαίνετε τώρα καὶ πείτε στοὺς μαθητὲς τοῦ καὶ στὸν Πέτρο: “Ἰησοῦς πρὶν ἀπὸ σας στὴν Γαλιλαία καὶ σας περιμένει, ἐκεῖ θὰ τὸν δεῖτε, ὅπως σας τὸ εἶπε”». Οἱ γυναῖκες βγήκαν κι ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνήμα γεμάτες τρόμο καὶ δέος, δὲν εἶπαν ὁμοῦ τίποτα σὲ κανέναν, γιατί ἦταν φοβισμένες.

«Να αγωνιζόμαστε με ὅλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ κερδίσουμε τὸν Παράδεισο. Εἶναι πολὺ στενὴ ἡ πύλη καὶ μὴν ἀκούτε αὐτοὺς ποὺ σας λένε ὅτι ὅλοι θὰ σωθοῦμε. Αὐτὸ εἶναι παγίδα τοῦ σατανὰ γιὰ νὰ μὴν αγωνιζόμαστε.»

Ὁσιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης